

Libor Čapla

Netradiční úpravy doplňují historický kolorit lidové hudby

(Stereo & video – 2001)

Muzikanti, kteří se věnují interpretaci tradiční lidové hudby, se v současné době těší zvýšené posluchačské oblibě. V případě skupiny Marcipán se mé podezření z příslušnosti ke konvoji zlatokopů rozplynulo po několika přehráních jejich debutu „Kolik cukru, tolik mandlí“. Osobité verze lidových písní, jejichž původ lze dohledat ve sbírkách Františka Sušila „Moravské národní písně“ a Jana Poláčka „Slovácké písničky“, kombinují tradiční pojetí s moderními hudebními prvky. Autentické interpretaci se nejvíce blíží zpěv vedoucího souboru Jiřího Hodiny. I z jeho hry na housle je cítit zaujetí a radost. Ondřej Škoch využívá adaptace lidovek pro klasickou kytaru, přičemž často přebíhá k bluesovým a jazzovým figurám. Již v úvodní skladbě Moja žena se jeho tlumený, perkusivně znějící doprovod plynule promění v sólový part. Méně nápadný klavír Martiny Příbylové většinou věrně supluje cimbál a původní ráz dokreslují také doprovodné dechové nástroje (klarinet a sopránový saxofon). K netradičním úpravám přispívá se svým kontrabasem Tadeáš Messany i hostující zpěvačka Leona Prokopcová. Více jak dvacet uvedených skladeb oplývá invenčními postupy, které zajímavě doplňují jejich historický kolorit.

Marcipán: Kolik cukru, tolik mandlí Arta/2HP Production 2001, produkce Vítězslav Janda.